

ואחרי לבנון - ירדן?

לאחרונה חזרתי ממצרים, שם אמר לי עותמן אחמד עותמן, חבר ממשלה שהיה ידידו הקרוב של הנשיא סאדאת: „אירוני הדבר שאנו, הערבים ה- מתונים, מוצאים את עצמנו בסירה אחת עם יהודי אמריקה הליברלים! כמוהם, מביכות אותנו פעולותיה של ממשלת בגין, וכמוהם אנו חוששים לומר את דעתנו שמה תועמד בסימן שאלה מחויבותנו ל- זכות-קיומה של מדינת ישראל.“

השלכותיה של הצהרה זו התבררו לי זמן-מה לאחר מכן, כאשר חזיתי במשלחת המיצרית נותרת על מקומה, חסרת-אונים, בשעה שהמשלחת הער- ביות האחרות יוצאות את האולם בשעת נאומו של מנחם בגין בעצרת האו"ם. האם היתה מצריים לבתי- ערובה בידי ישראל? האם היתה עיסקת הסיוע האמ- ריקאית רבת-המיליונים המחירי לשתיקתה של מצריים? זה מדאיג אותי אף יותר, משום שאני הייתי הער- ביה הראשונה אשר קראה בפומבי להכרה בזכותו המוסרית של העם היהודי למדינה משלו על אדמת פלסטין, ומשום שהייתי המצרייה הראשונה אשר ביק- רה בישראל, מה שהיקנה לי תואר „בוגדת“ בעיתונות הערבית, ועלה לי בדרכו שלי ובחמש שנות גלות מ- ארצו. אז היה נראה לי שאפשרי הדבר שנכרות שלום עם ישראל בלי לבגוד בעניין הפלסטיני. אך כעת, כמו ערבים מתונים אחרים, אני יכולה שלא לתהות עד מתי יוכל הנשיא חוסני מובארכ לחיות עם ההסכם שמר בגין מנצל אותו שוב-ושוב ככסות למדיניות הסי- פוח שלו, ואני תוהה אם הטבח בלבנון לא סתם את הגולל על הסכם קמפ-דייוויד.

אמשלת בגין אינה זקוקה לערבים מתונים, היא צריכה רק משתפי-פעולה

מדיניות הסיפוח של בגין — ולא התגרותו של אירגון השיחורו הפלסטיני — היא הסיבה האמיתית לפלישה ללבנון. שר-הביטחון הישראלי, אריאל שרון, קבע כבר מזמן כי ערביי הגדה המערבית לא יאבדו תיקוותם לריבונות משלהם, כל עוד קיים אש"ף ופ-ו-על. מיספר ההתנחלויות היהודיות הוכפל והושלש מאז

הגיעה מיפגתו לשלטון, והדיכוי הישראלי בגדה ה- מערבית — סגירת אוניברסיטת ביר-זית וסגירת שני עיתונים ערביים, גירוש ראשי הערים שצידו באש"ף, הכאות, מעצרים ושימוש בעונשים קולקטיביים ובפיי- זור אלים של הפגנות — רק הקשיחו את ההתנגדות לכיבוש הישראלי. השביתה אשר אורגנה בגדה המער- בית בחודש אפריל השנה היתה חסרת-תקדים מאז ההתקוממות הפלסטינית בשנת 1936. והתעוררות לאומית זו מדאיגה במיוחד את מישטרו של בגין, משום שהוא חושש כי תחדור ותגיע גם לתחומי יש- ראל עצמה. בשנת 1976 אמר לי עזר וייצמן, שלימים היה שר-הביטחון: „אנו פשוט איננו יכולים לוותר על הגדה המערבית, משום שאם נעשה זאת, גם הער- בים שלנו ירצו בהיבדלות.“

מר בגין טוען, שאינו יכול להתדיין עם „רוצחים ופושעים“. לטענה זאת היתה יכולה להיות אמינות

מדיניות הסיפוח של בגין היא הסיבה האמיתית לפלישה ללבנון

רבה יותר, אילו היה בגין מחפש בני-שיח מתונים יותר בגדה המערבית. אך למעשה הוא אף פיזר את מועצת ראשי-הערים, שבה נמצאו מתונים כאלה, כמו ראש עיריית בית-לחם, אליאס פרייג' וראש-עיריית-עזה, רשאד אל-שאווה, אשר קראו לאש"ף להכיר בישראל. אל-שאווה פוטר ממישרתו החודש, יחד עם ראש-עיריית ג'ניו.

ממשלת בגין אינה זקוקה לערבים מתונים. היא צריכה רק משתפי-פעולה, משום שכפי שאמר לי שרון, בראיון מוקלט בשנת 1976: „לא תהיה שום מדינה פלסטינית בגדה המערבית, לא מדינה לא אוטונומיה זאת או אחרת — כלום!“

באשר לטענה כי חיסולו של אש"ף הוא אשר יביא שלום ללבנון, זהו החשד המוזר שבכל הטענות ה- ישראליות. צריך רק לזכור, כי הפעם האחרונה שבה נקראו הנחתים האמריקאיים להתערב במלחמת אז- רחים בלבנון, היתה בשנת 1958, לפני שאש"ף אף התקיים. אש"ף או לא אש"ף, האם אומנם יתכן שלום בלבנון כל עוד יש התעלמות מן הזכויות הלאומיות של חצי מוליון פלסטינים החיים שם, ואשר אין להם שום מקום אחר ללכת אליו?

למר שרון יש, ללא ספק, תשובה גם לזה. כבר לפני המלחמה הוא רמז שהפליטים הפלסטינים יוש- לכו לירדן, תהליך שיצריך את סילוקו של המלך חו-

סיין. וכיצד יבוצע הדבר: באחד הימים, כאשר ביקרתי את שרון בביתו בליוויית חבר, הוא הצהיר: „את יודעת מה? הערבים ימשיכו כרגיל ב„מונקי-ביזנס“ של- הם, כך שלא תהיה לנו שום ברירה, אם נרצה ואם לא, אנו נגמור בירדן — וזה יהיה סופה של הבעיה.“ בין שהערבים ימשיכו ב„מונקי-ביזנס שלהם“ ובין שלא, שרון ימצא את התירוץ לפלוש לירדן אם יתמנה

מר שרון רמז כי הפליטים הפלסטינים יושלכו לירדן ובה תיפתר הבעיה

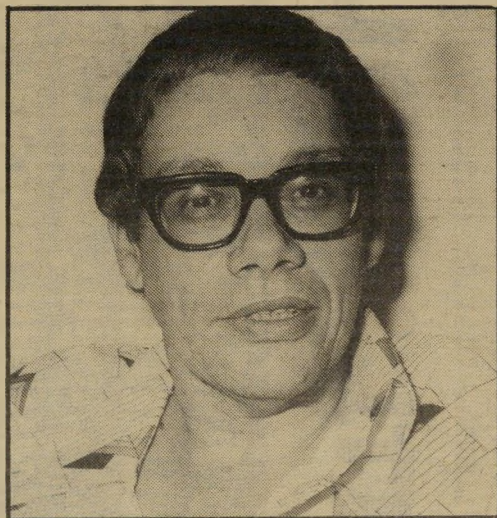
לראש-הממשלה בישראל. ממשלת רגן, שנתנה את ברכתה לפלישה ללבנון, מוטב שתהיה ערה לכך ות- כל להחליט אם יש ברצונה להיות שותפה לתוכנית ארוכת-הטווח של שרון.

סאנה חסן, הארוורד

לשרון אין עדיין ממשלה, אבל יש לו נשיא. בבית קטן בירושלים יושב לו נשיא-המדינה: יצחק נבון. כנשיא, אין רישומו מורגש במדינת-ישראל, המ- ש- תרעת מאילת ועד ביירות, דרך צור וצידון. בין מנהיגי ישראל אין הנשיא מתנשא כארזי הלבנון. כאדם ו- אזרח מדינת ישראל, אין הנשיא נבון כלל.

נשיא מדינת ישראל הלך לטקס האזכרה לזאב ז'בו- טינסקי וניצב דום למישמע הימנון בית"ר: „...בדם וביזע / יקום לנו גזע / גאון ונדיב ואכזר...“ מנחם בגין רצה בשווה לנשיא — נראה שמצא שווה לו: את יצחק נבון.

אלכס מיס'ס, זויירוק

יש מלך, אין נשיא

רבע מיליון ישראלים המליכו את מנחם בגין ל- מלך ישראל, במקום שנוצר מלכתחילה לטקס ההכ- תרה: כיכר-מלכי-ישראל. על בימת-הכבוד ישב המלך האמיתי, אך המלך הנוכחי עדיין אינו יודע זאת. בדברי-הימים יאמר כי מנחם בגין היה מלך השרון.